

II

(Informacje)

WSPÓLNE DEKLARACJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

KOMISJA

**Wspólna deklaracja w sprawie praktycznych zasad dotyczących stosowania procedury współdecyzji
(art. 251 traktatu WE)**

(2007/C 145/02)

ZASADY OGÓLNE

1. Parlament Europejski, Rada i Komisja, zwane dalej wspólnie „instytucjami” zwracają uwagę na fakt, że sprawdziła się obecna praktyka kontaktów między prezydencją Rady, Komisją i przewodniczącymi właściwych komisji lub sprawozdawcami Parlamentu Europejskiego oraz oboma przewodniczącymi komitetu pojednawczego.
2. Instytucje potwierdzają, że należy nadal zachęcać do stosowania tej praktyki, która wykształciła się na wszystkich etapach procedury współdecyzji. Instytucje zobowiązują się do zbadania stosowanych przez siebie metod pracy, tak aby jeszcze efektywniej wykorzystać pełen zakres procedury współdecyzji ustanowionej Traktatem WE.
3. Niniejsza wspólna deklaracja wyjaśnia te metody pracy oraz zasady ich stosowania w praktyce. Stanowi ona uzupełnienie Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾, a w szczególności tych jego postanowień, które dotyczą procedury współdecyzji. Instytucje zobowiązują się do pełnej realizacji takich zobowiązań, zgodnie z zasadami przejrzystości, demokratycznej kontroli i skuteczności. W związku z tym instytucje powinny przykładac szczególną wagę do postępów w zakresie uproszczenia wniosków legislacyjnych, przy czym działania te muszą pozostawać w zgodzie ze wspólnotowym dorobkiem prawnym.
4. Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze na wszystkich etapach procedury współdecyzji w celu możliwie najszerszego uzgodnienia zajmowanych stanowisk i tym samym stworzenia, w stosownych przypadkach, warunków do przyjęcia danego aktu prawnego na wczesnym etapie procedury.
5. W tym celu instytucje współdziałają w ramach kontaktów na szczeblu międzyinstytucjonalnym, tak aby monitorować postępy prac i analizować stopień zbliżenia stanowisk na wszystkich etapach procedury współdecyzji.
6. Instytucje zobowiązują się zgodnie ze swoimi regulaminami wewnętrznymi do regularnej wymiany informacji na temat postępów prac nad aktami prawnymi przyjmowanymi w ramach procedury współdecyzji. Zapewniają one, aby ich odpowiednie harmonogramy prac były możliwie najszerszej koordynowane w celu ułatwienia spójnej i zbieżnej realizacji procedur. W związku z tym instytucje będą dążyć do ustalenia orientacyjnego harmonogramu zakończenia kolejnych etapów prowadzących do ostatecznego przyjęcia poszczególnych wniosków legislacyjnych, równocześnie w pełni uwzględniając polityczny charakter procesu decyzyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

7. Współpraca między instytucjami w kontekście procedury współdecyzji przybiera często formę trójstronnych posiedzeń. System takich posiedzeń już okazał się skuteczny i elastyczny, znacząco zwiększając możliwości osiągnięcia porozumienia na etapie pierwszego i drugiego czytania, a także ułatwiając przygotowanie prac komitetu pojednawczego.
8. Takie posiedzenia trójstronne odbywają się zazwyczaj na zasadach nieformalnych. Mogą one być organizowane na wszystkich etapach procedury oraz z udziałem przedstawicieli różnych szczebli, w zależności od przewidzianej debaty. Każda instytucja zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym wyznaczy swoich przedstawicieli na każde posiedzenie, określi swój mandat negocjacyjny oraz z odpowiednim wyprzedzeniem poinformuje pozostałe instytucje o ustaleniach dotyczących posiedzenia.
9. W zakresie, w jakim jest to możliwe, wszelkie projekty tekstów kompromisowych przedłożone w celu omówienia na jednym z kolejnych posiedzeń przekazywane są z wyprzedzeniem wszystkim uczestnikom. Aby zwiększyć przejrzystość, należy w miarę możliwości informować o trójstronnych posiedzeniach odbywających się w Parlamencie Europejskim i Radzie.
10. Prezydencja Rady będzie starała się uczestniczyć w posiedzeniach komisji parlamentarnych. W odpowiednich przypadkach rozpatrzy ona wnikliwie każdy wniosek o przekazanie informacji na temat stanowiska Rady.

PIERWSZE CZYTANIE

11. Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze w celu możliwie najszerzego uzgodnienia zajmowanych stanowisk, tak aby tam, gdzie jest to możliwe, akty prawne mogły zostać przyjęte w pierwszym czytaniu.

Porozumienie na etapie pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim

12. W celu ułatwienia przebiegu prac w pierwszym czytaniu, nawiązywane są odpowiednie kontakty.
13. Komisja ułatwia takie kontakty oraz w sposób konstruktywny korzysta z przysługującego jej prawa inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należyтым uwzględnieniu równowagi międzyinstytucjonalnej oraz roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.
14. W przypadku osiągnięcia porozumienia w efekcie nieformalnych negocjacji w ramach posiedzeń trójstronnych przewodniczący COREPER-u przekazuje w piśmie skierowanym do przewodniczącego właściwej komisji parlamentarnej szczegółowe informacje na temat treści porozumienia, w formie poprawek do wniosku Komisji. W piśmie tym należy zaznaczyć, że Rada zamierza zaakceptować takie zmiany, z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-lingwistycznej, o ile zostaną one zatwierdzone w głosowaniu na posiedzeniu plenarnym. Kopię tego pisma przekazuje się Komisji.
15. W takiej sytuacji, jeżeli prawdopodobne jest przyjęcie aktu prawnego w pierwszym czytaniu, powinno się jak najszybciej przedstawić informacje na temat woli zawarcia porozumienia.

Porozumienie na etapie wspólnego stanowiska Rady

16. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia na etapie pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim kontakty mogą być kontynuowane w celu zawarcia porozumienia na etapie wspólnego stanowiska.
17. Komisja ułatwia takie kontakty oraz w sposób konstruktywny korzysta z przysługującego jej prawa inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należyтым uwzględnieniu równowagi międzyinstytucjonalnej oraz roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.
18. W przypadku osiągnięcia porozumienia na tym etapie przewodniczący właściwej komisji parlamentarnej w piśmie skierowanym do przewodniczącego COREPER-u przedstawia swoje zalecenie na posiedzenie plenarne dotyczące akceptacji wspólnego stanowiska Rady bez wnoszenia poprawek, z zastrzeżeniem potwierdzenia wspólnego stanowiska przez Radę i dokonania weryfikacji prawno-lingwistycznej. Kopię tego pisma przekazuje się Komisji.

DRUGIE CZYTANIE

19. W przedstawionym uzasadnieniu Rada w możliwie najbardziej precyzyjny sposób wyjaśnia przyczyny, które doprowadziły do przyjęcia przez nią wspólnego stanowiska. W trakcie drugiego czytania Parlament Europejski w możliwie najszerzym stopniu uwzględnia te przyczyny oraz stanowisko Komisji.
20. Przed przekazaniem wspólnego stanowiska Rada dąży do ustalenia, w porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Komisją, daty jego przekazania, tak aby zapewnić maksymalną efektywność procedury legislacyjnej na etapie drugiego czytania.

Porozumienie na etapie drugiego czytania w Parlamencie Europejskim

21. Niezwłocznie po przekazaniu Parlamentowi Europejskiemu wspólnego stanowiska Rady kontynuowane są właściwe kontakty, których celem jest lepsze poznanie poszczególnych stanowisk i tym samym jak najszybsze zakończenie procedury legislacyjnej.
22. Komisja ułatwia takie kontakty oraz przedstawia własną opinię w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należyтым uwzględnieniu równowagi międzyinstytucjonalnej oraz roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.
23. W przypadku osiągnięcia porozumienia w efekcie nieformalnych negocjacji w ramach posiedzeń trójstronnych przewodniczący COREPER-u przekazuje w piśmie skierowanym do przewodniczącego właściwej komisji parlamentarnej szczegółowe informacje na temat treści porozumienia, w formie poprawek do wspólnego stanowiska Rady. W piśmie tym należy zaznaczyć, że Rada zamierza zaakceptować takie zmiany, z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-lingwistycznej, o ile zostaną one zatwierdzone w głosowaniu na posiedzeniu plenarnym. Kopię tego pisma przekazuje się Komisji.

POSTĘPOWANIE POJEDNAWCZE

24. W przypadku gdy okaże się, że Rada nie będzie w stanie zaakceptować wszystkich poprawek Parlamentu Europejskiego na etapie drugiego czytania, w momencie, w którym Rada będzie gotowa do przedstawienia swojego stanowiska, zostanie zorganizowane pierwsze posiedzenie trójstronne. Każda instytucja wyznaczy zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym swoich przedstawicieli na każde posiedzenie oraz określi swój mandat negocjacyjny. Komisja na jak najwcześniejszym etapie poinformuje obie delegacje o swoich zamiarach w odniesieniu do swojej opinii na temat poprawek Parlamentu Europejskiego wprowadzonych w drugim czytaniu.
25. Posiedzenia trójstronne odbywają się przez cały czas trwania postępowania pojednawczego w celu rozwiązania nierozstrzygniętych kwestii oraz stworzenia warunków do osiągnięcia porozumienia w ramach komitetu pojednawczego. Wyniki prac posiedzeń trójstronnych są omawiane oraz w miarę możliwości zatwierdzane na posiedzeniach właściwych instytucji.
26. Komitet pojednawczy jest zwoływany przez Przewodniczącego Rady za zgodą Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, przy należyтым uwzględnieniu postanowień Traktatu.
27. Komisja bierze udział w postępowaniu pojednawczym oraz podejmuje wszelkie inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady. Inicjatywy takie mogą obejmować przygotowanie kompromisowych projektów aktów uwzględniających stanowiska Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należyтым uwzględnieniu roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.
28. Przewodnictwo w komitecie pojednawczym sprawują wspólnie Przewodniczący Parlamentu Europejskiego i Przewodniczący Rady. Przewodniczą oni na przemian kolejnym posiedzeniom komitetu.
29. Obaj przewodniczący ustalają wspólnie terminy i każdorazowy porządek dzienny posiedzeń komitetu pojednawczego w celu zapewnienia efektywnego funkcjonowania komitetu pojednawczego przez cały czas trwania postępowania pojednawczego. Ustalenia dotyczące planowanych terminów konsultowane są z Komisją. Parlament Europejski i Rada wyznaczają z wyprzedzeniem orientacyjne odpowiednie terminy w ramach postępowania pojednawczego i zawiadamiają o nich Komisję.
30. Obaj przewodniczący mogą umieścić kilka spraw w porządku dziennym każdego posiedzenia komitetu pojednawczego. Obok sprawy zasadniczej (określonej jako „punkt B”), co do której nie osiągnięto jeszcze porozumienia, możliwe jest otwarcie lub zamknięcie postępowania pojednawczego w odniesieniu do innych spraw (określanych jako „punkt A”) bez ich omawiania.
31. Zachowując określone w Traktacie terminy Parlament Europejski i Rada w możliwie najszerszym zakresie uwzględniają wymogi dotyczące ustalenia właściwego harmonogramu, w szczególności związane z przerwami w działalności instytucji oraz wyborami do Parlamentu Europejskiego. W każdym przypadku należy dążyć do maksymalnego skrócenia przerwy w działalności.
32. Komitet pojednawczy obraduje na przemian w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zapewnienia równego podziału zasobów, w tym w zakresie tłumaczeń ustnych.
33. Komitetowi pojednawczemu udostępnia się wnioski Komisji, wspólne stanowisko Rady oraz opinię Komisji na jego temat, poprawki proponowane przez Parlament Europejski oraz opinię Komisji na temat tych poprawek, a także wspólny dokument roboczy delegacji Parlamentu Europejskiego i Rady. Dokument roboczy powinien umożliwiać czytelnikom łatwe ustalenie spornych kwestii i skuteczne odniesienie się do nich. Co do zasady, Komisja przedkłada swoją opinię w terminie trzech tygodni od oficjalnego otrzymania wyników głosowania w Parlamencie Europejskim, a najpóźniej przed rozpoczęciem postępowania pojednawczego.

34. Obaj przewodniczący mogą przedkładać wersje aktu prawnego do zatwierdzenia przez komitet pojednawczy.
35. Porozumienie w sprawie wspólnego tekstu zawierane jest podczas posiedzenia komitetu pojednawczego lub po nim, poprzez wymianę pism między oboma przewodniczącymi. Kopie takich pism przekazuje się Komisji.
36. Jeżeli komitet osiągnął porozumienie w sprawie wspólnego tekstu, przedkłada się go, po ostatecznej weryfikacji prawnolingwistycznej, obu przewodniczącym w celu formalnego zatwierdzenia. Jednakże w szczególnych przypadkach, jeżeli jest to konieczne do zachowania terminów, do zatwierdzenia przez obu przewodniczących może zostać przedłożony projekt wspólnego tekstu.
37. Obaj przewodniczący przekazują zatwierdzony wspólny tekst Przewodniczącym Parlamentu Europejskiego i Rady w formie pisma podpisanego przez obu przewodniczących. Jeżeli komitet pojednawczy nie jest w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie wspólnego tekstu, przewodniczący zawiadamiają o tym Przewodniczących Parlamentu Europejskiego i Rady w piśmie podpisanym przez obu przewodniczących. Pisma te traktowane są jako oficjalny protokół. Kopie takich pism są przekazywane Komisji w celach informacyjnych. Po zakończeniu procedury dokumenty robocze wykorzystane podczas postępowania pojednawczego są udostępniane w rejestrach poszczególnych instytucji.
38. Sekretariat Parlamentu Europejskiego oraz Sekretariat Generalny Rady występują wspólnie jako sekretariat komitetu pojednawczego we współpracy z Sekretariatem Generalnym Komisji.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

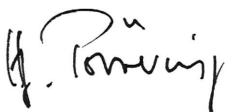
39. W przypadku gdy Parlament Europejski lub Rada uznają, że konieczne jest przedłużenie terminów, o których mowa w art. 251 Traktatu, zawiadamiają o tym odpowiednio Przewodniczącego drugiej instytucji oraz Komisję.
40. Jeżeli Instytucje osiągnęły porozumienie na etapie pierwszego lub drugiego czytania albo podczas postępowania pojednawczego, uzgodniony tekst podlega ostatecznej weryfikacji przez służby prawnolingwistyczne Parlamentu Europejskiego i Rady, działające w ścisłej współpracy i za wzajemnym porozumieniem.
41. W uzgodnionym tekście nie można wprowadzać żadnych zmian bez wyraźnej zgody Parlamentu Europejskiego i Rady reprezentowanych na odpowiednim szczeblu.
42. Ostatecznej weryfikacji dokonuje się przy należyтым uwzględnieniu zróżnicowanych procedur w Parlamencie Europejskim i Radzie, w szczególności przy zachowaniu terminów zakończenia procedur wewnętrznych. Instytucje zobowiązują się nie wykorzystywać terminów przeznaczonych na ostateczną weryfikację prawnolingwistyczną w celu ponownego otwarcia dyskusji na temat kwestii merytorycznych.
43. Parlament Europejski i Rada uzgadniają wspólny układ tekstów przygotowanych wspólnie przez te instytucje.
44. Instytucje zobowiązują się do stosowania w możliwie najszerszym zakresie wzajemnie akceptowanych standardowych klauzul wprowadzanych do aktów przyjmowanych w trybie procedury współdecyzji, co dotyczy w szczególności przepisów dotyczących kompetencji wykonawczych (zgodnie z decyzją w sprawie „komitologii”⁽¹⁾), wejścia w życie, transpozycji oraz stosowania aktów, jak również poszanowania prawa inicjatywy przysługującego Komisji.
45. Instytucje będą starały się organizować wspólną konferencję prasową w celu ogłoszenia pomyślnego zakończenia procedury legislacyjnej na etapie pierwszego lub drugiego czytania albo postępowania pojednawczego. Będą się one także starały wydawać wspólne oświadczenia dla prasy.
46. Po przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę aktu prawnego w trybie procedury współdecyzji jego tekst jest przekazywany do podpisu Przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego i Przewodniczącemu Rady, jak również Sekretarzom Generalnym tych instytucji.
47. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego i Rady otrzymują akt do podpisu w swoich odpowiednich językach oraz, w zakresie, w jakim jest to możliwe, podpisują akt wspólnie podczas wspólnej ceremonii organizowanej każdego miesiąca w celu podpisania istotnych aktów w obecności mediów.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23). Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 27.7.2006, str. 11).

48. Wspólnie podpisany akt przekazywany jest do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Publikacja następuje zazwyczaj w terminie dwóch miesięcy od daty przyjęcia danego aktu prawnego przez Parlament Europejski i Radę.
49. Jeżeli jedna z instytucji stwierdzi, że w akcie (lub w jednej z jego wersji językowych) wystąpiła omyłka lub inny oczywisty błąd, niezwłocznie zawiadamia o tym pozostałe instytucje. Jeżeli błąd dotyczy aktu, który nie został jeszcze przyjęty ani przez Parlament Europejski ani przez Radę, służby prawno-lingwistyczne Parlamentu Europejskiego i Rady przygotowują w ścisłej współpracy niezbędne sprostowanie. Jeżeli natomiast błąd dotyczy aktu, który został już przyjęty przez jedną lub obie z tych instytucji, to, niezależnie od tego, czy został on już opublikowany, Parlament Europejski i Rada przyjmują zgodnie sprostowanie, sporządzone według odpowiednich procedur tych instytucji.

Sporządzono w Brukseli, dnia trzynastego czerwca roku dwa tysiące siódmego.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady Unii Europejskiej
Przewodniczący

W imieniu Komisji Wspólnot
Europejskich
Przewodniczący